

1895-08-09

AFSENDER

Claus Asmussen

MODTAGER

Wilhelmine Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Afsendersted:

Dyrløv Skole

Arkivplacering:

Mappe 21 nr. 26

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription

Lydor Skole den 9 August 1895.

SKOVGAARD-MUSEET

Mappe 2i Nr. 26

Kære Frøken Skovgaard!

Maa jeg allerførst takke mange Gange for
al Deres Opmærksomhed og Venlighed i
Onsdags og Torsdags! - Jeg haaber, at De nu
har det noget bedre, skönt det ikke er
let at faa Fred for Nervenidder og aalønge
der ikke kan blive Pro, og det bliver det
jo ikke foreløbig. Gid De maa komme
godt over det, og Gud Fader velsigne Dem
og give Dem en lys, lykkelig og fredelig
Aftersom, saa De i mange Aar maa
nyde en glad Tilværelse ovenpaa det
ikke altid lette Arbejde, hvortil Gud
harde kaldet Dem, og som Da vil forke
saa godt, saa den Kære Onkel kunde
forst arbejde og i den hvile!
Jeg forstod nemlig godt Testamen-
tet og kunde godt spore Deres Indflydelse

Der var venting at have Singsang
fraktesig dig alle
Vinter den første Sange!

paa det Affaltede, og derfor skal de
have haardt Tak og Pris; var Testamentet
ikke blevet forandret, var det ikke blevet
Saa gunstigh for Min uersatningen
og herom desuelt høres her i Dytstet.
Og ja mere det efterhaanden det bliver
op i min Hukommelse, desmere
maa jeg beundre den u-partiske og
nøjagtige Afregning af alle Forhold.
Vexelsmedleren var en meget kølig
Mand med et skønt Ansigt og en rund
Haand, - Pri være hans Minde! - og
de vejledede og og hjulpe hans og dens
fremkomm en Væreling, naar vist alle
maatte være glade for. - Her ere vi alle
lykke lige, min Svigermoder er over-
ordenlig tilfreds for sit eget Velkommen
men de, min fætter det ogsaa meget
godt, naar det var ordnet for Axel
og Christian; Og det heller ikke, at

Elkonore have faaet for meget, skønt
hvis er det, der er længe blevet paa,
- min hvis her da ogsaa de mange Umaal
- og overfor Johanne var Redskendet
meget glad, jeg kunde se paa hende,
at det var mere, end hun ventede for
Johanne, og hvis var glad ved, at Fæder
ikke kunde ødelægge disse Peng; jeg be-
vilige de kunde ogsaa med, at jeg skulde
gøre alt for, at han heller ikke skulde
komme til det. - Løst fortælleren
var Svigermoder overordentlig begejstret
for; Saa meget og Saa den meget her
jeg aldrig haak i mit Hus" udbrød
hvis flere Gange; jeg haaber ogsaa,
at hvis maa holde Tagerne samlede,
Saa Argentina ikke skal nyde
meget des af; Svigermoder har adskillig
lige gamle gode Ting i Buenos
Aires, og de kommer aldrig tilbage.

Andre Forhold berørte jeg ikke, ja
jeg forhale, at der var en Dame berødt,
som maaske ikke var saa begejstret;
Bestemoder gav højsædelig et lille
Hop af-Glode.

Min Hustrus Søskende saa fortløbig
intet at vide af mig, og de hastet
jo heller ikke, desuden har jeg bestemt
Tansked over hele Linden, jeg kan
ikke lide at blive bygget af og
af af alle Mennesker.

Min Hustru er naturligvis meget,
meget glad og rødt ha kuenmelig,
og er meget i Ford med at lave
Fortegnelse over, hvad den mangler
og hvad der skal laves op; den
Globe skal hun have, siden kunne
vi jo akkordere lidt om Udførelsen
og de skulle vi nok komme ud af;
naar man vid, at nu har Lykken

rakk Haanden ud, og at den kun
gør dette een Gang i et Menneſkes
Liv, saa holder man fast paa den,
og Gud give Visdom og Lykke dertil til
Held for alle de uelsigende Børn!

Jeg vilde gjerne ſkrive dette nu, for
Saa dan et Skermsingen, og der er Glæde
og Tak over hele Landet; bliver det
anderledes for Sigermoder, saa er det,
fordi hun siden min ligesom kunde blive
paavirket fra andre Sider; i Gjelbth
ket er hun lykkelig; og haardt Bedste
moder og Eleonore ere enige med mig
i, at De, orede Frøken! har Del
i det gode Udfald for os alle her.

Min Husken er lidt bekymret
for Ingeborgs Fremtid; jeg synes i alle
den der saa mærk ud; hvoget ere
vi enige om, at det er det rigtige

at vente lidt, og Tiden an, saa
dages det nok. Han hørte ikke tale
at løse og heller ikke nok godt at gøre.
Saa var vist det bedste, der kunde ske,
at him kunne paa et Øjeblik, og
naar Fru Holten vil være saa elsk.
værdig at tænke lidt over de forskellige
Dag og hvori Udsetet, de kunde have
for Cungeborg, Saa gaar det nok.
Cungeborg godt lidt: Tois dage, men
jeg tror dog, at jeg fik tristhed min store
kære Dage, Saa hørte ikke blot saa længe
og for Fremtiden, det gaar nok godt
med Guds Hjælp!

Jeg er meget glad over, at jeg fik det
store Billede at se; man glemmer
det aldrig, og jeg kan godt forstaa Billedets
forskellige Meninger om det, for

det kunger i sin Vælde (og det
blive de Misforståede skaaende)
men det løstes ogsaa - og det
endte i Tiltænkelse; jeg havde faaet
mere Fyldte, mere gennemgribende
eller gennemtrængende Udtryk, hvis
Billedet ikke hele Tiden havde
gynget for min Sjæl, men det
var umuligt vedtænke at holde
Spejlet stille; vi saa nemlig at
kæmpe sig Skovgaard mange Gange
for Møjligheden med at være rigtig
det rigtige Billede! Fru og Fru
Holten vare saa venlige og opmærksomme
og, og og jeg maa holde op, da jeg dog
ikke kan afregne forbi med at
opregne alle de Udtryk, der hore
til for blot nævnte nødvendigt at
skrive alle de forskellige Udsagn

saa eh jeg lunge vil bevare Minde derom.

Frykte maatte det jo alligevel, at
Mitt puenk: det hele var gauch herfra;
Gud glødt ham: Himmerig!

Min Hjemtur gik som sodvanligt; jeg
var og blev vaad, fik varm Kaffe og tørre
Kloder, smaa smaltke med hele Familien
(ogsaa Bedstevor) til Nr 1, derefter med
min Korte til Nr 3, gik saa i Seng
og fejles i dag ingen ting. Vejret er
ret varmt, men Drengene fik 6 Løse
Rug ind Onsdag Eftermiddag, saa det
der endnu gik ud for vor Kirke.

Bedstevor beder hilsen og takke!
Og alle her i Skolen hilsen og takke
mange Gange med

Deres
ortbødige heder. *J. M. M.*